

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1980-1981

12 NOVEMBER 1980

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de artikelen 73, 74, 77 tot 79 en 81
van het Wetboek van de inkomstenbelastingen

(Ingediend door de heer Hendrick)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De abnormale stijging van de belastingen — met name door de cumulatie van de inkomsten van de echtgenoten en de volslagen ontoereikende aftrek wegens gezinslast — is ondraaglijk geworden en vormt een zware last voor de gezinnen.

Met het onderhavige wetsvoorstel willen wij door toepassing van de methode van de splitsing de belastingdruk verminderen en een einde maken aan de onrechtvaardige cumulatie van de inkomsten van de echtgenoten.

Die methode bestaat erin het totale gezinsinkomen te splitsen in delen (doorgaans één deel per echtgenoot en een half deel per kind). Vervolgens wordt het belastingtarief toegepast op het bedrag en de aldus berekende belasting wordt vermenigvuldigd met het aantal delen om de totale gezinsbelasting te bepalen.

Dank zij het principe van de splitsing zal ons belastingwezen rechtvaardiger, duidelijker en samenhangender worden. Aldus komt er een einde aan de onrechtvaardige belasting van de samengevoegde inkomsten van de echtgenoten, terwijl gezinnen waarin een van de echtgenoten niet werkt, geen nadeel lijden.

De burgers moeten namelijk vrij gelaten worden bij het inrichten van hun leven. De enige beperking van die vrijheid mag alleen zijn een even grote vrijheid voor de anderen.

Het belastingbeleid moet dus neutraal en rechtvaardig blijven, het mag de vrije keuze van het individu nooit hinderen.

Dat beginsel moet worden toegepast op gezinnen waarin een van de echtgenoten niet buitenshuis wenst te werken, zowel als op gezinnen waarin beide echtgenoten dat wel wensen te doen; die mogen dan niet worden gestraft door een belasting op de samengevoegde inkomsten.

Een laatste voordeel van de splitsing is dat een einde kan worden gemaakt aan empirische methodes die de reglementering logger en het belastingstelsel uiteindelijk onsamenvattend maken.

Chambre des Représentants

SESSION 1980-1981

12 NOVEMBRE 1980

PROPOSITION DE LOI

modifiant les articles 73, 74, 77 à 79 et 81
du Code des impôts sur les revenus

(Déposée par M. Hendrick)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La progression anormale de l'impôt, notamment par le cumul des revenus des époux et la totale insuffisance d'abattement pour charges de famille, est devenue intolérable et pénalise gravement les ménages et les familles.

Cette proposition de loi a pour objet de réduire la pression fiscale et de mettre fin à l'injustice du cumul des revenus des époux, par l'application de la méthode du quotient familial.

La méthode consiste à diviser le revenu global du ménage en parts (en règle générale, une part par époux et une demi-part par enfant). Le barème est alors appliqué sur le montant d'une part et l'impôt ainsi calculé est multiplié par le nombre de parts pour déterminer l'impôt global du ménage.

L'application du principe du quotient familial permettra de développer une politique fiscale familiale équitable, claire et cohérente. Elle met fin à l'injustice de la taxation du revenu cumulé des époux, tout en ne pénalisant pas le ménage dont un des conjoints ne travaille pas.

Le citoyen doit, en effet, rester libre de choisir l'orientation qu'il entend donner à sa vie. La seule limite à cette liberté ne peut être que la liberté tout aussi grande des autres.

La politique fiscale doit donc rester neutre et juste. Elle ne peut en aucune manière constituer une entrave à la liberté de choix de l'individu.

Ce principe doit s'appliquer, tant en ce qui concerne les ménages où un des conjoints désire ne pas travailler à l'extérieur, que ceux où les deux conjoints désirent le faire et qui ne doivent alors pas être pénalisés par la taxation du cumul des revenus.

L'application du quotient familial permettra en outre — dernier avantage — de mettre fin au recours à des méthodes empiriques qui alourdissent les réglementations et finissent par rendre le système fiscal incohérent.

De geringere opbrengst van de belastingen die uit de toepassing van het onderhavige wetsvoorstel zal voortvloeien, moet worden gecompenseerd door een vermindering van de Staatsuitgaven. Het staat overigens vast dat de Schatkist er op middellange termijn baat bij zou vinden, want door de arbeid te straffen ontmoedigt de Staat de spaarders en dus ook de arbeidscheppende investeringen, die op hun beurt fiscale inkomsten opleveren.

Uit een technisch oogpunt eist de invoering van de splitting een wijziging van enkele andere bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen. Die wijziging, in de zin van een vereenvoudiging, zal voor een goed uitgeruste administratie geen bijzondere problemen opleveren.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Artikel 73 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, gewijzigd bij de wet van 5 januari 1976, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 73. — Voor de berekening van de inkomstenbelasting wordt het tot het lagere duizendtal afgeronde belastbaar inkomen gedeeld in een aantal delen, vast te stellen overeenkomstig artikel 74 volgens de gezinstoestand en de gezinslasten van de belastingplichtige. »

Art. 2

Artikel 74 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 5 januari 1976, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 74. — Het aantal delen dat in aanmerking moet worden genomen voor de verdeling van het in artikel 73 bedoelde belastbaar inkomen, wordt vastgesteld als volgt :

— ongehuwd, uit de echt gescheiden, weduwnaar zonder kinderen ten laste	1
— gehuwd, zonder kinderen ten laste	2
— ongehuwd, uit de echt gescheiden met een kind ten laste	2
— gehuwd, weduwnaar met een kind ten laste ...	2,5
— ongehuwd, uit de echt gescheiden met twee kinderen ten laste	2,5
— gehuwd, weduwnaar met twee kinderen ten laste	3
— ongehuwd, uit de echt gescheiden met drie kinderen ten laste	3
— gehuwd, weduwnaar met drie kinderen ten laste	3,5
— ongehuwd, uit de echt gescheiden met vier kinderen ten laste	3,5

en zo verder, waarbij telkens een half deel wordt toegevoegd per kind ten laste van de belastingplichtige.

Worden de echtgenoten afzonderlijk belast met toepassing van artikel 75, dan wordt elke echtgenoot als een ongehuwde beschouwd die de kinderen welke hij onder zijn bewaring heeft, ten laste heeft.

De weduwnaar die een of meer niet uit het huwelijk met zijn overleden echtgenoot gesproten kinderen ten laste heeft, wordt behandeld als een ongehuwde die hetzelfde aantal kinderen ten laste heeft.

Quant à la perte fiscale qu'entraînera l'application de cette proposition de loi, c'est par la diminution des dépenses de l'Etat qu'il faudra la compenser. Il est par ailleurs certain qu'à moyen terme, le Trésor s'y retrouvera car en pénalisant le travail, l'Etat décourage l'épargne et, partant, l'investissement créateur d'emplois, à leur tour générateurs de ressources fiscales.

Sur le plan technique, l'introduction du quotient familial nécessitera l'aménagement de certaines autres dispositions du Code des impôts sur les revenus. Cet aménagement, dans un sens de simplification, ne doit pas poser de problèmes particuliers à une administration bien outillée.

R. HENDRICK

PROPOSITION DE LOI

Article 1

L'article 73 du Code des impôts sur les revenus, modifié par la loi du 5 janvier 1976, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 73. — Pour le calcul de l'impôt sur le revenu, le revenu imposable, arrondi au millier de francs inférieur, est divisé en un nombre de parts, fixé conformément à l'article 74 d'après la situation et les charges de famille du contribuable. »

Art. 2

L'article 74 du même Code, modifié par la loi du 5 janvier 1976, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 74. — Le nombre de parts à prendre en considération pour la division du revenu imposable prévue à l'article 73 est fixé comme suit :

— célibataire, divorcé, veuf sans enfant à charge ...	1
— marié, sans enfant à charge	2
— célibataire, divorcé ayant un enfant à charge ...	2
— marié, veuf ayant un enfant à charge	2,5
— célibataire, divorcé ayant deux enfants à charge	2,5
— marié, veuf ayant deux enfants à charge	3
— célibataire, divorcé ayant trois enfants à charge	3
— marié, veuf ayant trois enfants à charge	3,5
— célibataire, divorcé ayant quatre enfants à charge	3,5

et ainsi de suite en augmentant d'une demi-part par enfant à charge du contribuable.

En cas d'imposition séparée des époux par application de l'article 75, chaque époux est considéré comme un célibataire ayant à sa charge les enfants dont il a la garde.

Le veuf ayant à sa charge un ou plusieurs enfants non issus de son mariage avec le conjoint décédé est traité comme un célibataire ayant à sa charge le même nombre d'enfants.

Voor de toepassing van het eerste lid van dit artikel worden de personen die krachtens artikel 82 als ten laste van de belastingplichtige worden beschouwd, gelijkgesteld met kinderen ten laste. »

Art. 3

In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 74bis ingevoegd, luidend als volgt :

« Art. 74bis. — 1. In afwijking van artikel 74 wordt het belastbaar inkomen van de belastingplichtigen die ongehuwd, uit de echt gescheiden of weduwnaar zonder kinderen ten laste zijn, gedeeld door 1,5 wanneer die belastingplichtigen :

- a) een of meer kinderen hebben die meerderjarig zijn of afzonderlijk belast worden;
- b) een of meer kinderen hebben die overleden zijn, op voorwaarde dat ten minste een van hen 16 jaar oud geworden is;
- c) een invaliditeitspensioen genieten wegens een arbeidsongeval dat een invaliditeit van ten minste 40 % veroorzaakt heeft.

2. Het in artikel 74 bedoelde gezinsquotiënt wordt met een deel, en niet met een half deel, verhoogd voor elk kind dat gehandicapt is. »

Art. 4

Artikel 77 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 29 november 1978, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 77. — Voor de gehuwde belastingplichtigen zonder kinderen ten laste en voor de ongehuwde belastingplichtigen die een kind ten laste hebben, wordt de belasting berekend als volgt :

- 0 % op de eerste inkomstenschijf van 100 000 F;
- 5 % op de schijf van 100 000 tot 120 000 F;
- 10 % op de schijf van 120 000 tot 150 000 F;
- 15 % op de schijf van 150 000 tot 200 000 F;
- 20 % op de schijf van 200 000 tot 275 000 F;
- 25 % op de schijf van 275 000 tot 350 000 F;
- 30 % op de schijf van 350 000 tot 425 000 F;
- 35 % op de schijf van 425 000 tot 600 000 F;
- 40 % op de schijf van 600 000 tot 875 000 F;
- 45 % op de schijf van 875 000 tot 1 000 000 F;
- 50 % op de schijf van 1 000 000 tot 1 350 000 F;
- 55 % op de schijf van 1 350 000 tot 1 750 000 F;
- 60 % op de inkomstenschijf boven 1 750 000 F.

Voor de andere belastingplichtigen worden de bovengenoemde inkomens, rekening houdend met de gezinstoestand en -lasten van de betrokkene, verhoogd of verlaagd in dezelfde verhouding als het aantal delen vastgesteld in de artikelen 74 en 74bis. »

Art. 5

Artikel 78 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 29 november 1978, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Art. 78. — De in artikel 77 bedoelde bijdragen worden als volgt verminderd :

Bijdrage welke niet meer bedraagt dan :

10 000 F 15 %

Pour l'application du premier alinéa du présent article, sont assimilés à des enfants à charge, les personnes considérées comme étant à charge du contribuable en vertu de l'article 82. »

Art. 3

Un article 74bis, rédigé comme suit, est inséré dans le même Code :

« Art. 74bis. — 1. Par dérogation à l'article 74, le revenu imposable des contribuables célibataires, divorcés ou veufs n'ayant pas d'enfant à charge est divisé par 1,5 lorsque ces contribuables :

- a) ont un ou plusieurs enfants majeurs ou faisant l'objet d'une imposition distincte;
- b) ont un ou plusieurs enfants qui sont décédés à la condition que l'un d'eux au moins ait atteint l'âge de 16 ans;
- c) sont titulaires d'une pension d'invalidité pour accident du travail de 40 % au moins.

2. Le quotient familial prévu à l'article 74 est augmenté d'une part entière, et non d'une demi-part, pour chaque enfant handicapé. »

Art. 4

L'article 77 du même Code, modifié par la loi du 29 novembre 1978, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 77. — Pour les contribuables mariés sans enfant à charge et les contribuables célibataires ayant un enfant à charge, l'impôt est calculé en appliquant le taux de :

- 0 % à la première tranche de 100 000 F;
- 5 % pour la tranche de 100 000 à 120 000 F;
- 10 % pour la tranche de 120 000 à 150 000 F;
- 15 % pour la tranche de 150 000 à 200 000 F;
- 20 % pour la tranche de 200 000 à 275 000 F;
- 25 % pour la tranche de 275 000 à 350 000 F;
- 30 % pour la tranche de 350 000 à 425 000 F;
- 35 % pour la tranche de 425 000 à 600 000 F;
- 40 % pour la tranche de 600 000 à 875 000 F;
- 45 % pour la tranche de 875 000 à 1 000 000 F;
- 50 % pour la tranche de 1 000 000 à 1 350 000 F;
- 55 % pour la tranche de 1 350 000 à 1 750 000 F;
- 60 % pour la tranche de revenus dépassant 1 750 000 F.

Pour les autres contribuables, les revenus visés ci-dessus sont augmentés ou diminués en tenant compte de la situation et des charges de famille des intéressés, dans les mêmes proportions que le nombre de parts fixé aux articles 74 et 74bis. »

Art. 5

L'article 78 du même Code, modifié par la loi du 29 novembre 1978, est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 78. — Les cotisations prévues à l'article 77 sont diminuées comme suit :

Cotisation n'excédant pas :

10 000 F 15 %

Bijdrage begrepen tussen :

10 001 en 15 000 F	12 %
15 001 en 20 000 F	10 %
20 001 en 25 000 F	8 %
25 001 en 30 000 F	6 %
30 001 en 35 000 F	4 %
35 001 en 45 000 F	2 % »

Art. 6

De artikelen 79 en 81 van hetzelfde Wetboek worden opgeheven.

3 oktober 1980.

Cotisation comprise entre :

10 001 et 15 000 F	12 %
15 001 et 20 000 F	10 %
20 001 et 25 000 F	8 %
25 001 et 30 000 F	6 %
30 001 et 35 000 F	4 %
35 001 et 45 000 F	2 % »

Art. 6

Les articles 79 et 81 du même Code sont abrogés.

3 octobre 1980.

R. HENDRICK